

Institutet för rättsinformatik, IRI
Juridiska fakulteten
Stockholms universitet

Stockholm den 30 oktober 2006

Till:
Regeringskansliet
Näringsdepartementet
Enheten för IT,
forskning och utveckling
103 33 Stockholm

Remissvar från Institutet för rättsinformatik, Stockholms universitet avseende rapporten IP-baserad telefoni

I rapporten "IP-baserad telefoni och andra elektroniska kommunikationstjänster samt möjligheten att nå nödnummer 112" redovisar Post & Telestyrelsen (PTS) dels skillnaderna mellan olika kommunikationstjänsters praktiska möjligheter att nå nödnumret 112, dels de regulatoriska förhållanden som gör att det i nuläget finns svårigheter att ställa krav på att fler tjänster än de som kategoriseras som *allmänt tillgängliga telefonitjänster* enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation, (EkomL), 5 kap 7 § skall tillhandahålla möjlighet att nå nödnumret 112.

Beroendet av fungerande kommunikationsinfrastrukturer ökar i samhället. Detta kommer sannolikt att medföra att medborgarna i allt växande utsträckning förutsätter att de elektroniska kommunikationstjänster de har tillgång till fungerar genom att erbjuda grundläggande tjänster såsom möjlighet att koppla till nödnummer. I takt med att antalet IP-telefoniabonnemang ökar finns det med hänsyn till individens trygghet och allmänna säkerhet därför anledning att främja en utveckling mot att fler tjänster de facto kan erbjuda access till nödnumret 112.

Institutet för rättsinformatik (IRI) vid Stockholms universitet ser mot denna bakgrund positivt på de förslag PTS har lagt fram, både vad gäller förändringen av definitionen i EkomL 5 kap 7 § och arbetet med att ta fram tekniska lösningar för hantering av nomadiska nödsamtal, krisroaming och avbrottsinformation. Vikten av att informera konsumenterna bör även betonas då de flesta abonnemangsinnehavare, som PTS påpekar, sannolikt förutsätter att det finns möjlighet att utnyttja så grundläggande tjänster som koppling till 112. I en krissituation är det dessutom sannolikt att konsumenten inte tar sig tid att närmare studera abonnemangsvillkoren utan försöker etablera kontakt med hjälp av den kommunikationstjänst som är närmast till hands. Begränsningar i den valda tjänstens utbud kan då orsaka onödigt dröjsmål när det gäller räddningsinsatserna och därmed fara för individens säkerhet.

Institutet för rättsinformatik, vill även rent generellt betona vikten av arbetet med att ta fram ändamålsenliga föreskrifter om god funktion och teknisk säkerhet som ett centralt steg mot att bygga upp en pålitlig elektronisk infrastruktur.

Detta yttrande har å Institutet för rättsinformatiks, Stockholms universitet, vägnar beretts av Helena Andersson.

Cecilia Magnusson Sjöberg
/Professor i rättsinformatik,
föreståndare för IRI/

Helena Andersson
Doktorand i rättsinformatik